

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Bartholomæi Entij facinora à cadauere accusata, Theodosij Comitis mors.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

Acherontica vel deuorant, vel è collo gestant, ut non possint vulnerari ferro, vel traijci plumbo; possunt tamen baculo sanguino contundi & inuersa hasta cominus mactari; aut stanno, vel lapide eminus occidi. Aut ergo nescit diabolum esse mendacem, qui ei credit; aut fatuus est, qui sciens fallaci fidem adhibet: dignus arte perire sua.

Quamuis etiam absque hac arte alij perire merentur: ut quid enim illi alijs vitam eripiant, & vitam ipsi seruent suam? Sinit illos Deus percutere, suo tempore vicissim percussurus.

Cum Anno 1580 27. May Bartholomei Entij consilio propugnaculum urbis oppugnarent, temeritate quadam absentes, Entius globo per cranium adacto percussus animam efflavit, pirata omni scelere, omniflagitio, omni libidine contaminatus, cui jampāne per decennium mercatorum bona diripere, mercatores ipsos in mare proturbare, feminas nuptas & innuptas constuprare, ludus erat: eoq; impudicitia inuenit, de rebus in oculis gestis. recundieq; deuenerat, ut Brilie Hollandia non erubuerit honestam honesti ciuius filiam, tam diu per vim impudenter detinere, quam diu Lammanus comes eam constuprasset. Narrari solet, inter multos mercatores, quos innocentes aquis suffocarāt, unius cadauer eum, quoniamq; nauim suam flecteret, esse per aliquot dies insecurum. Hec & fædiora sceleratoriaq; ab ipsis commilitonibus narrantur, & scribuntur. Itaque vel cadauer homicidam secutum de cæde accusauit, atque à justo Iudice Deo vindictam poposcit. Quæ sæpesera, sed ampla venit. Ut enim amnes quidam repente se condunt sub terram, & tamen nihilominus eò perforuntur, quò tendunt: ita Numinis ira, licet occulta, tamen aliquando nocentes in extremas aufert calamitates. Cadauer illud, in omnium oculis, conscientiaque stimulans tacitè piratam sequebatur, & identidem accusabat, donec Deo videbatur esse tempus vindicandi. Nulli non sua merces datur. Quidam morte afficiuntur, vt ne, si prouuant, mortem, post præclaras facinoras, mereantur. In recentioribus historijs, refert Paulus Orosius, Theodosium Comitem, Theodosij, qui postea Imperio prafuit, patrem, à Valentiniano missum ad debellandas Maurorum gentes, eas fusas multis prælijs fregisse; ipsum Firmum afflictum & oppressum coegisse ad mortem: postea, cum experientissima prouidentia totam-

II.

Laurent. Sub
in Cōment.
de reb. in oculis
An. 1580,

Paulus Oros.
lib. 7. histor.
cap. 33.

cum

cum Mauritania Africam meliorem pristinis legibus reddidisset, instimulante, & obrepente inuidia, mercedis loco, jussum interfici. Et huic quidem hoc contigit immerenti; alijs talia, quæ meruerunt, euenerè. Quis autem scit, quid Theodosio futurum fuisset, si superuixisset? Ut enim medici, quibusdam morbis occurunt prius, quam appareant, ita Deus quædam morte præuenit, ne fiant, sinitque innocentes pati in hac vita, ne nocentes in altera cogatur grauius plectere. Hinc quosdam, etiam per prodigia, magistratui obijcit reos.

III.

Audiui narrantem, è Chronicis Heluetiorum, non quidem de toto, sed de parte cadaueris, post longos annos sequente, & reum ad vindictam prodente, eiusmodi historiam. Quidam seniculus, Lucernæ in hospitali, jam longam ætatem vicitabat, ab omnibus habitus simplex & probus. Accidit aliquando, ut otiosus, inter reliquos vetulos & vetulas, insolationis causa, pro foribus domus hospitalis assideret, ut istis in more est. Ibi eo vel fabulante, vel nictante, per longissimam urbis plateam, horrificus descendit molossus, demortui hominis caput ore ferens. Et cane, & capite conspecto, tremor metusque invasit cunctos. Sed canis imperterritus per medium stantium sedentiumque turbam irrumpit, & seni jam septuagenario, aut octogenario caluum cranium in sinum imponit, eoque relicto, nullo edito latratu tacitus abit. Admirantur insolens factum omnes, & senem intuentes obstupescunt: qui consternatus surgit, pavamque fatetur, ante triginta annos, puerum à se studiosum, in monte siluaque vicina occisum; eò quod sperasset, se pecunias apud eum reperturum, reperisse autem non nisi tres cruciferos; corpus in fossam abiecisse, agnoscere autem, caput occisi nunc ad se delatum, quia à puerō ad Dei tribunal citaretur. Caput est igitur, & in tam sera ætate capite plexus, ut supplicio suo doceret, supremum judicem nullius facinoris, etiam in filiis & nebris facti, memoriam amittere, & vel mortuos esse homicidiorum suorum accusatores.

IV.

Moschus
Euitatus in
Prat. Spirit.
cap. 166.

Quæ res alijs multis potest exemplis demonstrari. Valde luculentum illud Moschi. Dicebat Abbas Sabbathius: Cùm sederem in Monasterio Abbatis Firmini, venit latro quidam ad Abbatem Zonim